

Infancy Gospel of James

ΓΕΝΕΣΙΣ ΜΑΡΙΑΣ, ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ
ΙΑΚΩΒ.

-1-

1 Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἦν Ἰωακεὶμ πλούσιος σφόδρα, καὶ προσέφερε κυρίῳ τὰ δῶρα αὐτοῦ διπλᾶ λέγων ἐν ἑαυτῷ: Ἔσται τὸ τῆς περισσείας μου ἅπαντι τῷ λαῷ καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως κυρίῳ τῷ θεῷ εἰς ἰλασμόν ἐμοί.

2 ἐνήγγισεν δὲ ἡ ἡμέρα κυρίου ἡ μεγάλη καὶ προσέφερον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ δῶρα αὐτῶν, καὶ ἔστη κατενώπιον αὐτοῦ καὶ Ρουβὴλ λέγων: οὐκ ἔξεστίν σοι πρῶτῳ προσενεγκεῖν τὰ δῶρά σου, καθότι σπέρμα οὐκ ἐποίησας ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

3 καὶ ἐλυπήθη Ἰωακεὶμ καὶ ἀπίει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν δωδεκάφυλον τοῦ λαοῦ λέγει: ὄψομαι, εἰ ἐγὼ μόνος οὐκ ἐποίησα σπέρμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ἠρεύνησε δὲ καὶ εὔρε πάντας τοὺς δικαίους, ὅτι σπέρμα ἀνέστησαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐμνήσθη τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ, ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις αὐτοῦ ἡμέραις ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς υἱὸν Ἰσαάκ.

4 καὶ ἐλυπεῖτο Ἰωακεὶμ σφόδρα καὶ οὐκ ἐφάνη τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐνήστευσεν ἡμέρας τεσσεράκοντα καὶ νύκτας τεσσεράκοντα λέγων ἐν ἑαυτῷ: οὐ καταβήσομαι οὔτε ἐπὶ βρωτὸν οὔτε ἐπὶ ποτόν, ἕως ἐπισκέψηταί με κύριος ὁ θεός μου, καὶ ἔσται μοι ἡ εὐχὴ βρόματα καὶ πόματα.

-2-

1 Ἡ δὲ γυνὴ δὲ αὐτοῦ Ἄννα δύο θρήνους ἐθρήνει καὶ δύο κοπετοὺς ἐκόπτετο λέγουσα: κόψομαι τὴν χηρίαν μου καὶ κόψομαι τὴν ἀτεκνίαν μου.

2 ἤγγισε δὲ ἡ ἡμέρα κυρίου ἡ μεγάλη καὶ εἶπεν Ἰουδῆθ ἡ παιδίσκη αὐτῆς

θεὸς ἐταπείνωσέν με σφόδρα. μήπως πανούργος ἔδωκέν σοι τοῦτο καὶ ἦλθες κοινωνῆσαί με τῇ ἀμαρτίᾳ σου; εἶπεν δὲ αὐτῇ Ἰουδῆθ ἡ παιδίσκη αὐτῆς: τί ἀράσωμαί σοι, καθότι οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου; ἀπέκλεισεν κύριος ὁ θεὸς τὴν μήτραν σου τοῦ μὴ δοῦναί σοι καρπὸν ἐν τῷ Ἰσραήλ.

4 καὶ ἐλυπήθη Ἄννα σφόδρα καὶ περιείλετο τὰ ἱμάτια αὐτῆς τὰ πενθικὰ καὶ ἐσμήξατο τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτῆς τὰ νυμφικὰ καὶ περὶ ὥραν ἐννάτην κατέβη εἰς τὸν παράδεισον αὐτῆς (τοῦ περιπατῆσαι). καὶ εἶδεν δάφνην καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω αὐτῆς καὶ ἐλιτάνευσε τῷ δεσπότη λέγουσα: ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου, εὐλόγησόν με καὶ ἐπάκουσον τῆς δεήσεός μου, καθὼς ἐπήκουσας καὶ εὐλόγησας τὴν μητέρα Σάραν καὶ ἔδωκας αὐτῇ υἱὸν τὸν Ἰσαάκ.

-3-

1 Καὶ ἀτενίσασα Ἄννα εἰς οὐρανὸν εἶδεν καλιὰν στρουθίων ἐν τῇ δάφνῃ καὶ εὐθέως ἐποίησε θρῆνον ἐν ἑαυτῇ λέγουσα: οἴμοι, τίς με ἐγέννησεν, ποία δὲ μήτρα ἐξέφυσέν με, ὅτι κατάρρα ἐγεννήθην ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ὠνειδίσθην καὶ ἐξεμυκτηρίσθην ἐκβληθεῖσα ἐκ ναοῦ κυρίου τοῦ θεοῦ μου;

2 οἴμοι, τίني ὁμοιώθην ἐγώ; οὐχ ὁμοιώθην ἐγὼ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι καὶ τὰ πετεινὰ γόνιμά εἰσιν ἐνώπιόν σου, κύριε. οἴμοι, τίني ὁμοιώθην ἐγώ; οὐχ ὁμοιώθην ἐγὼ τοῖς ἀλόγοις ζώοις, καὶ τὰ ἄλογα ζῶα γόνιμά εἰσιν ἐνώπιόν σου, κύριε.

-4-

1 Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη λέγων: Ἄννα, Ἄννα, εἰσήκουσε κύριος ὁ θεὸς τῆς δεήσεός σου, καὶ λήψη καὶ λαληθήσεται τὸ σπέρμα σου ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ. εἶπεν δὲ Ἄννα: ζῆ κύριος ὁ θεός μου: ἐὰν γεννήσω εἴτε ἄρρεν εἴτε θῆλυ, προσάξω αὐτὸ δῶρον κυρίῳ τῷ θεῷ μου καὶ ἔσται λειτουργοῦν αὐτῷ πάσας ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

2 καὶ ἰδοὺ ἦλθοσαν ἄγγελοι δύο λέγοντες αὐτῇ: ἰδοὺ Ἰωακείμ ὁ ἀνὴρ σου ἔρχεται μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ. ἄγγελος γὰρ κυρίου κατέβη πρὸς αὐτὸν λέγων: Ἰωακείμ, Ἰωακείμ, εἰσήκουσε κύριος ὁ θεὸς τῆς δεήσεός σου. κατάβηθι ἐντεῦθεν. ἰδοὺ Ἄννα ἡ γυνὴ σου ἐν γαστρὶ λήψεται (εἴληφεν).

3 καὶ εὐθέως κατέβη Ἰωακείμ καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ποιμένας αὐτοῦ λέγων: φέρετέ μοι ὧδε δώδεκα ἀμνάδας ἀσπίλους καὶ ἀμόμους εἰς θυσίαν κυρίῳ τῷ θεῷ μου, καὶ φέρετέ μοι δώδεκα μόσχους ἀσπίλους καὶ ἔσονται τοῖς ἱερεῦσι καὶ τῇ γερουσίᾳ, καὶ φέρετέ μοι ἑκατὸν χιμάρους καὶ ἔσονται αἱ ἑκατὸν χίμαροι παντὶ τῷ λαῷ.

4 καὶ ἰδοὺ ἦκει Ἰωακείμ μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ. καὶ ἔστη Ἄννα πρὸς τῇ πύλῃ τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ εἶδεν τὸν Ἰωακείμ ἐρχόμενον μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ. καὶ ἔδραμεν Ἄννα καὶ ἐκρεμάσθη ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ λέγουσα: νῦν οἶδα, ὅτι κύριος ὁ θεὸς εὐλόγησέ με σφόδρα: ἰδοὺ γὰρ ἡ χήρα οὐκέτι χήρα καὶ ἡ ἄτεκνος ἰδοὺ ἐν γαστρὶ λήψομαι εἴληφα . καὶ ἀνεπαύσατο Ἰωακείμ τὴν πρώτην ἡμέραν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

-5-

1 Τῇ δὲ ἐπαύριον προσέφερε τὰ δῶρα αὐτοῦ λέγων ἐν ἑαυτῷ: ἐὰν κύριος ὁ θεὸς ἰλασθῇ μοι, τὸ πέταλον τοῦ ἱερέως φανερῶν μοι ποιήσει. καὶ προσέφερον τὰ δῶρα αὐτοῦ Ἰωακείμ καὶ προσεῖχε τῷ πετάλῳ τοῦ ἱερέως, ὡς ἐπέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου, καὶ ἁμαρτία οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτῷ. καὶ εἶπεν Ἰωακείμ: νῦν οἶδα, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἰλάσθη μοι καὶ ἀφεῖλέν μου πάντα τὰ ἁμαρτήματα. καὶ κατέβη ἐκ ναοῦ κυρίου δεδικαιωμένος καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ χαίρων καὶ δοξάζων τὸν θεόν.

2 ἐπληρώθησαν δὲ οἱ μῆνες αὐτῆς. ἐν δὲ τῷ ἐνάτῳ μηνὶ ἐγέννησεν Ἄννα καὶ εἶπεν τῇ μαίᾳ: τί ἐγέννησα; ἡ δὲ εἶπεν: θῆλυ. καὶ εἶπεν Ἄννα: ἐμεγάλυνεν ἡ ψυχὴ μου τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ ἀνέκλινεν αὐτήν. πληρωθεισῶν δὲ τῶν ἡμερῶν ἀπεσμήξατο Ἄννα καὶ ἔδωκεν μασθὸν τῇ παιδί. ἐκάλεσεν δὲ τὸ

ἔστησεν αὐτὴν ἢ μήτηρ αὐτῆς χαμαὶ τοῦ πειράσαι, εἰ ἴσταται: καὶ περιπατήσασα ἑπτὰ βήματα ἦλθεν εἰς τὸν κόλπον τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ ἀνήρπασεν αὐτὴν ἢ μήτηρ αὐτῆς λέγουσα: ζῆ κύριος ὁ θεὸς μου: οὐ μὴ περιπατήσης ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, ἕως οὗ ἀπάξω σε ἐν τῷ ναῷ κυρίου. καὶ ἐποίησεν ἀγίασμα ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτῆς καὶ πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐκ εἶα διέρχεσθαι δι' αὐτῆς. καὶ ἐκάλεσε τὰς θυγατέρας τῶν Ἑβραίων τὰς ἀμιάντους, καὶ διεπλάνων αὐτὴν.

2 ἐγένετο δὲ πρῶτος ἐνιαυτὸς τῇ παιδί, καὶ ἐποίησεν Ἰωακεὶμ δοχὴν μεγάλην καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ τὴν γερουσίαν καὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰσραὴλ. καὶ προσήνεγκεν Ἰωακεὶμ τὴν παιδία τοῖς ἱερεῦσι καὶ εὐλόγησαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς λέγοντες: ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, εὐλόγησον τὴν παιδία ταύτην καὶ δὸς αὐτῇ ὄνομα ὀνομαστὸν αἰώνιον ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς. καὶ εἶπεν ὁ λαός: γένοιτο, γένοιτο, ἀμήν. καὶ προσήνεγκεν Ἰωακεὶμ τὴν παιδία τοῖς ἀρχιερεῦσι, καὶ εὐλόγησαν αὐτὴν λέγοντες: ὁ θεὸς τῶν ὑψωμάτων, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν παιδία ταύτην καὶ εὐλόγησον αὐτὴν ἐσχάτην εὐλογίαν, ἣτις διαδοχὴν οὐχ ἔξει.

3 καὶ ἀπήγαγον αὐτὴν ἐν τῷ ἀγιάσματι τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς: καὶ λαβοῦσα Ἄννα ἔδωκε μασθὸν τῇ παιδί καὶ ἦσεν ἄσμα κυρίῳ τῷ θεῷ λέγουσα: ἄσω ὠδὴν κυρίῳ τῷ θεῷ μου, ὅτι ἐπεσκέψατό με καὶ ἀφείλεν ἀπ' ἐμοῦ τὸν ὄνειδισμόν τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἔδωκέ μοι καρπὸν δικαιοσύνης μονοούσιον αὐτῷ καὶ πολυπλούσιον. τίς ἀναγγελεῖ τοῖς υἱοῖς Ρουβὶμ, ὅτι Ἄννα θηλάζει; καὶ ἀνέπαυσεν αὐτὴν ἢ μήτηρ αὐτῆς ἐν τῷ ἀγιάσματι τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς καὶ ἐξῆλθε καὶ διηκόνει αὐτοῖς. τελεσθέντος δὲ τοῦ δείπνου κατέβησαν εὐφραϊνόμενοι καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραὴλ.

-7-

1 Τῇ δὲ παιδί προσετίθεντο οἱ μῆνες αὐτῆς. ἐγένετο δὲ διετὴς ἢ παῖς, καὶ εἶπεν Ἰωακεὶμ: ἀπάξωμεν αὐτὴν ἐν τῷ ναῷ κυρίου καὶ ἀποδώμεν τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ἐπηγγειλάμεθα, μήπως ἀποστείλῃ κύριος ὁ θεὸς πρὸς ἡμᾶς καὶ γένηται ἀπρόσδεκτον τὸ δῶρον ἡμῶν. καὶ εἶπεν Ἄννα: ἀναμείνωμεν τὸ τρίτον ἔτος, ὅπως μὴ ζητήσῃ πατέρα ἢ μητέρα. καὶ εἶπεν Ἰωακεὶμ: ἀμήν, γένοιτο.

2 ἐγένετο δὲ τριετὴς ἢ παῖς, καὶ εἶπεν Ἰωακεὶμ: καλέσωμεν τὰς θυγατέρας τῶν Ἑβραίων τὰς ἀμιάντους, καὶ λαβέτωσαν ἀνὰ λαμπάδα, καὶ ἔστωσαν καιόμεναι, ἵνα μὴ ἐπιστραφῇ ἢ παῖς εἰς τὰ ὀπίσω καὶ αἰχμαλωτισθῇ ἢ καρδία αὐτῆς ἐκ ναοῦ κυρίου. καὶ ἐποίησαν οὕτως, ἕως οὗ ἀνέβησαν ἐν τῷ

ἠγάπησεν αὐτὴν πᾶς οἶκος Ἰσραήλ.

-8-

1 κατέβησαν δὲ οἱ γονεῖς αὐτῆς θαυμάζοντες καὶ ἐπαινοῦντες τὸν θεόν, ὅτι οὐκ ἐπεστράφη ἢ παῖς εἰς τὰ ὀπίσω. ἦν δὲ Μαριὰμ ὡσεὶ περιστερὰ νεμομένη ἐν τῷ ναῷ κυρίου καὶ ἐλάμβανε τροφήν ἐκ χειρὸς ἀγγέλου.

2 γενομένης δὲ αὐτῆς δωδεκαετοῦς συμβούλιον ἐγένετο τῶν ἱερέων λεγόντων: ἰδοὺ Μαριὰμ γέγονε δωδεκαέτης ἐν τῷ ναῷ κυρίου: τί οὖν ποιήσωμεν αὐτήν, μήπως (ἐπέλθῃ αὐτῇ τὰ γυναικῶν καὶ) μιάνη τὸ ἅγιασμα κυρίου. καὶ εἶπον τῷ ἀρχιερεῖ: σὺ ἕστηκας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον θεοῦ: εἴσελθε καὶ πρόσευξαι περὶ αὐτῆς, καὶ ὃ ἂν φανερώσῃ σοι κύριος ὁ θεός, τοῦτο ποιήσωμεν.

3 καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἱερεὺς λαβὼν τὸν δωδεκακόδωνα (ιεροπρεπὲς ἱμάτιον) εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἠΰξατο περὶ αὐτῆς. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτῷ λέγων: Ζαχαρία, Ζαχαρία, ἔξελθε καὶ ἐκκλησίασον τοὺς χηρεύοντας τοῦ λαοῦ, καὶ ἐνεγκάτωσαν ἀνά ράβδον, καὶ εἰς ὃν ἐὰν δείξῃ κύριος ὁ θεός σημεῖον, τούτου ἔσται γυνή. καὶ ἐξῆλθον οἱ κήρυκες καθ' ὅλης τῆς περιχώρου τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἤχησεν ἡ σάλπιγξ κυρίου, καὶ ἔδραμον πάντες.

-9-

1 Ἰωσήφ δὲ ρίψας τὸ σκέπαρνον ἔδραμε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ συναχθέντες ὁμοῦ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἱερέα. ἔλαβε δὲ πάντων τὰς ράβδους ὁ ἱερεὺς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἠΰξατο. τελέσας δὲ τὴν εὐχὴν ἐξῆλθε καὶ ἐπέδωκεν ἐνὶ ἐκάστῳ τὴν ἑαυτοῦ ράβδον, καὶ σημεῖον οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. τὴν δὲ ἐσχάτην ράβδον ἔλαβεν ὁ Ἰωσήφ, καὶ ἰδοὺ περιστερὰ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ράβδου καὶ ἐπετάσθη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωσήφ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἱερεὺς: σὺ κεκλήρωσαι τὴν παρθένον κυρίου παραλαβεῖν. παράλαβε αὐτὴν εἰς τήρησιν σεαυτῷ.

2 ἀντεῖπε δὲ Ἰωσήφ λέγων: υἱοὺς ἔχω καὶ πρεσβύτης εἰμί, αὕτη δὲ νεωτέρα. μήπως κατάγελως γένωμαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἱερεὺς: Ἰωσήφ, φοβήθητι κύριον τὸν θεόν καὶ ὅσα ἐποίησε Δαθὰμ καὶ Κορὲ καὶ Ἀβηρών, πῶς ἐδιχάσθη ἡ γῆ καὶ κατεποντίσθησαν ἅπαντες διὰ τὴν ἀντιλογίαν αὐτῶν. καὶ νῦν φοβήθητι, Ἰωσήφ, μήπως ἔσται ταῦτα ἐν τῷ οἴκῳ σου.

-10-

1 Ἐγένετο δὲ συμβούλιον τῶν ἱερέων λεγόντων: ποιήσωμεν καταπέτασμα τῷ ναῷ κυρίου. καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς: καλέσατέ μοι ὧδε ἑπτὰ παρθένους ἀμιάντους ἐκ φυλῆς Δαυίδ. καὶ ἀπῆλθον οἱ ὑπηρέται καὶ εὗρησαν ἑπτὰ (εὗρον ἕξ). καὶ ἐμνήσθη ὁ ἱερεὺς, ὅτι Μαρία ἐκ φυλῆς Δαυίδ ἐστὶ καὶ ἀμιάντος ἐστίν. καὶ ἀπῆλθον οἱ ὑπηρέται καὶ ἤγαγον αὐτήν. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὰς ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ ναῷ κυρίου καὶ εἶπεν: λάχετέ μοι ὧδε, τίς νήσει τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀμίαντον καὶ τὸ βύσσινον καὶ τὸ σηρικοῦν καὶ τὸ ὑάκινθον καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν ἀληθινὴν πορφύραν. καὶ ἔλαχεν τὴν Μαριάμ τὸ κόκκινον καὶ ἡ ἀληθινὴ πορφύρα. καὶ λαβοῦσα ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῷ δὲ καιρῷ ἐκείνῳ Ζαχαρίας ἐσίγησεν. Μαριάμ δὲ λαβοῦσα τὸ κόκκινον ἔκλωσεν.

-11-

1 Καὶ λαβοῦσα κάλπιν ἐξῆλθεν γεμίσει ὕδωρ, καὶ ἰδοὺ φωνὴ λέγουσα: χαίρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. καὶ περιεβλέπετο δεξιὰ καὶ ἀριστερά, πόθεν αὕτη ἡ φωνὴ ὑπάρχει, καὶ ἔντρομος γενομένη ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ ἀναπαύσασα τὴν κάλπην ἔλαβε πάλιν τὴν πορφύραν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν θρόνον καὶ εἶλκεν αὐτήν.

2 καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη λέγων αὐτῇ: μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ συλλήψῃ ἐκ λόγου αὐτοῦ. ἀκούσασα δὲ Μαριάμ διεκρίθη ἐν ἑαυτῇ λέγουσα: ἐγὼ συλλήψομαι, ὡς πᾶσα γυνὴ γεννᾷ;

3 καὶ λέγει πρὸς αὐτήν ὁ ἄγγελος: οὐχ οὕτως, Μαριάμ: δύναμις γὰρ θεοῦ ἐπισκιάσει σοι, διὸ καὶ τὸ γεννόμενον (ἐκ σοῦ) ἅγιον κληθήσεται υἱὸς ὑψίστου, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν: αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ εἶπεν Μαριάμ: ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου: γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

-12-

1 Καὶ ἐποίησεν τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ τῷ ἱερεῖ, καὶ εὐλόγησεν αὐτήν ὁ ἱερεὺς καὶ εἶπεν: Μαριάμ, ἐμεγάλυνε κύριος ὁ θεὸς τὸ ὄνομά σου ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς τῆς γῆς καὶ ἔση εὐλογημένη ὑπὸ κυρίου.

3 ἐποίησε δὲ τρεῖς μῆνας πρὸς τὴν Ἐλισάβετ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. ἡμέρα δὲ ἀφ' ἡμέρας ἡ γαστήρ αὐτῆς ὄγκουτο, καὶ ἔκρυβεν ἑαυτὴν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. ἦν δὲ ἐτῶν πεντεκαίδεκα, ὅτε τὰ μυστήρια ταῦτα ἐγένοντο.

-13-

1 Ἐγένετο δὲ ἕκτος μὴν καὶ ἦλθεν Ἰωσήφ ἀπὸ τῶν οἰκοδομῶν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εὔρε τὴν Μαριὰμ ὄγκωμένην. καὶ ἔτυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἔρριψεν ἑαυτὸν χαμαὶ καὶ ἔκλαυσε λέγων· ποίῳ προσώπῳ ἀτενίσω πρὸς κύριον τὸν θεόν μου; τί δὴ εἶπω περὶ τῆς κόρης ταύτης, ὅτι παρθένον αὐτὴν παρέλαβον ἐκ ναοῦ κυρίου καὶ οὐκ ἐφύλαξα αὐτήν; τίς ὁ θηρεύσας με; τίς τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐμίανεν τὴν παρθένον; μήτι εἰς ἐμὲ ἀνεκεφαλαίωθη ἡ ἱστορία Ἀδάμ; ὥσπερ γὰρ Ἀδὰμ ἦν ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς δοξολογίας αὐτοῦ καὶ ἦλθεν ὁ ὄφις καὶ εὔρεν τὴν Εὐάν μόνην καὶ ἐξηπάτησεν αὐτήν, οὕτως καμοὶ συνέβη.

2 καὶ ἀνέστη Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ σάκκου καὶ ἐκάλεσε τὴν Μαριὰμ καὶ εἶπεν αὐτῇ· μεμελημένη τῷ θεῷ, τί τοῦτο ἐποίησας; τί ἐταπείνωσας τὴν ψυχὴν σου; ἐπελάθου κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἡ ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ λαβοῦσα τροφήν ἐκ χειρὸς ἀγγέλου καὶ χορεύσασα ἐν αὐτοῖς;

3 ἡ δὲ ἔκλαυσε πικρῶς λέγουσα· ζῆ κύριος ὁ θεός, καθότι καθαρά εἰμι ἐγὼ καὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω. εἶπε δὲ αὐτῇ Ἰωσήφ· πόθεν οὖν ἐστὶ τοῦτο ἐν τῇ γαστρὶ σου; εἶπε δὲ αὐτῷ· ζῆ κύριος ὁ θεός μου, καθότι οὐ γινώσκω, πόθεν ἐστὶ τοῦτο τὸ ἐν τῇ γαστρὶ μου.

-14-

1 Καὶ ἐφοβήθη Ἰωσήφ σφόδρα καὶ ἠρέμησεν ἐξ αὐτῆς καὶ διελογίζετο, τί αὐτὴν ποιήσει, εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ· εἴαν αὐτῆς κρύψω τὸ ἀμάρτημα, εὔρεθήσομαι μαχόμενος τῷ νόμῳ κυρίου; καὶ εἴαν αὐτὴν φανεράν ποιήσω τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, φοβοῦμαι, μήπως ἀγγελικόν ἐστὶ τὸ ἐν αὐτῇ καὶ εὔρεθήσομαι παραδιδούς αἷμα ἄθῳ εἰς κρίμα θανάτου. τί οὖν αὐτὴν ποιήσω; λάθρα αὐτὴν ἀπολύσω ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ταῦτα αὐτοῦ ἐνθυμουμένου κατέλαβεν αὐτὸν ἡ νύξ.

2 καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται αὐτῷ κατ' ὄναρ λέγων· Ἰωσήφ (υἱὸς Δαυίδ), μὴ φοβηθῆς τὴν παῖδα ταύτην. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός

-15-

1 Ἦλθεν δὲ Ἄννας ὁ γραμματεὺς πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ: διὰ τί οὐκ ἐφάνης ἐν τῇ συναγωγῇ (συνόδῳ) ἡμῶν; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ: ὅτι κεκμηκῶς ἦμην ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἀνεπαυσάμην ἡμέραν μίαν . καὶ ἐστράφη Ἄννας καὶ εἶδεν τὴν παρθένον ὄγκωμένην.

2 καὶ ἀπελθὼν δρομαίως πρὸς τὸν (ἀρχ-)ιερέα εἶπεν αὐτῷ: Ἰωσήφ, ὃν σὺ μαρτυρεῖς, ἠνόμησε σφόδρα. καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς: τί τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἄννας: τὴν παρθένον, ἣν παρέλαβεν ἐκ ναοῦ κυρίου, ἐμίανεν αὐτήν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἱερεὺς εἶπεν αὐτῷ: Ἰωσήφ; Ἰωσήφ τοῦτο ἐποίησεν; καὶ εἶπεν Ἄννας: ἀπόστειλον ὑπηρέτας καὶ εὐρέσεις τὴν παρθένον ὄγκωμένην. καὶ ἀπήλθον οἱ ὑπηρέται καὶ εὗρον αὐτήν, καθὼς εἶπεν, καὶ ἀπήγαγον ἅμα τῷ Ἰωσήφ εἰς τὸ κριτήριον.

3 καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς: Μαριάμ, τί τοῦτο ἐποίησας καὶ ἐταπείνωσας τὴν ψυχὴν σου καὶ ἐπελάθου κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἢ ἀνατραφείσα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ λαβοῦσα τροφήν ἐκ χειρὸς ἀγγέλων, σὺ ἢ ἀκούσασα τὸν ὕμνον αὐτῶν καὶ χορεύσασα ἐνώπιον αὐτῶν; τί τοῦτο ἐποίησας; ἡ δὲ ἔκλαυσε πικρῶς λέγουσα: ζῆ κύριος ὁ θεός, ὅτι καθαρὰ εἰμι ἐγὼ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω.

4 καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιερεὺς: Ἰωσήφ, τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν Ἰωσήφ: ζῆ κύριος ὁ θεός μου, ὅτι καθαρὸς εἰμι ἐξ αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιερεὺς: μὴ ψευδομαρτύρει, ἀλλὰ λέγε τὸ ἀληθές: ἔκλεψας τοὺς γάμους καὶ οὐκ ἐφανέρωσας τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἔκλινας τὴν κεφαλὴν σου ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα, ὅπως εὐλογηθῇ τὸ σπέρμα σου. καὶ Ἰωσήφ ἐσίγησεν.

-16-

1 Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς: ἀπόδος τὴν παρθένον, ἣν παρέλαβες ἐκ ναοῦ κυρίου. καὶ περίδακρυς γενόμενος ὁ Ἰωσήφ ἔστη. καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς: ποτιῶ ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τῆς ἐλέγξεως κυρίου καὶ φανερώσει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.

2 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐπότισε τὸν Ἰωσήφ καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν ὄρεινήν: καὶ ἦλθεν ὀλόκληρος. ἐπότισεν δὲ καὶ τὴν παρθένον καὶ ἔπεμψεν καὶ αὐτήν εἰς τὴν ὄρεινήν: καὶ ἦλθεν ὀλόκληρος, καὶ ἐθαύμασε πᾶς ὁ λαός, ὅτι ἁμαρτία οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτοῖς.

-17-

1 Κέλευσις δὲ ἐγένετο ἀπὸ (τοῦ Ἀόστου) Ἡρώδου τοῦ βασιλέως ἀπογράψασθαι, ὅσοι εἰσὶν ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. (ἠναγκάζετο δὲ Ἰωσήφ ἀπελθεῖν ἐκ Ναζαρέτ εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ εἶπεν) καὶ εἶπεν Ἰωσήφ: ἐγὼ ἀπογράψομαι τοὺς υἱούς μου. ταύτην δὲ τὴν παῖδα τί ποιήσω; πῶς αὐτὴν ἀπογράψομαι; γυναῖκα ἐμήν; ἐπαισχύνομαι. ἀλλὰ θυγατέρα; οἶδαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἔστιν θυγάτηρ μου. αὐτὴ ἡ ἡμέρα Κυρίου ποιήσει, ὡς βούλεται.

2 καὶ ἔστρωσεν τὸν ὄνον, καὶ ἐκάθισεν αὐτὴν καὶ ἤλκεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἠκολούθησεν Σαμουήλ (αὐτός). καὶ ἤγγισαν ἐπὶ μίλιον τρίτον, καὶ ἐστράφη Ἰωσήφ καὶ εἶδεν αὐτὴν στυγνὴν καὶ ἔλεγεν: ἴσως τὸ ἐν αὐτῇ χειμάζει αὐτήν. καὶ πάλιν ἐστράφη Ἰωσήφ καὶ εἶδεν αὐτὴν γελοῦσαν καὶ εἶπεν: Μαριάμμη, τί ἐστίν σοι τοῦτο, ὅτι τὸ πρόσωπόν σου βλέπω ποτὲ μὲν γελοῦντα ποτὲ δὲ στυγνάζον; καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ἰωσήφ, ὅτι δύο λαοὺς βλέπω ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, ἓνα κλαίοντα καὶ κοπτόμενον καὶ ἓνα χαίροντα καὶ ἀγαλλιώντα.

3 καὶ ἦλθωσεν ἀνὰ μέσον τῆς ὁδοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Μαριάμμη: κατάγαγέ με ἀπὸ τοῦ ὄνου, ὅτι (τὸ) ἐν ἐμοὶ ἐπείγει με προελθεῖν. καὶ κατήγαγεν αὐτὴν ἐκεῖ καὶ εἶπεν αὐτῇ: ποῦ σε ἀπάξω καὶ σκεπάσω σου τὴν ἀσχημοσύνην, ὅτι ὁ τόπος ἔρημός ἐστιν;

-18-

1 Καὶ εὗρεν ἐκεῖ σπήλαιον καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν καὶ παρέστησεν αὐτῇ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν ζητῆσαι μαῖαν (Εβραΐαν) ἐν χώρᾳ Βηθλεὲμ.

2 ἐγὼ δὲ Ἰωσήφ περιεπάτουں καὶ οὐ περιεπάτουں. καὶ ἀνέβλεψα εἰς τὸν πόλον τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶδον αὐτὸν ἐστῶτα, καὶ εἰς τὸν ἄερα καὶ εἶδον αὐτὸν ἔκθαμβον, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἠρεμοῦντα. καὶ ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶδον σκάφην κειμένην καὶ ἐργάτας ἀνακειμένους, καὶ ἦσαν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐν τῇ σκάφῃ. καὶ οἱ μασόμενοι οὐκ ἐμασῶντο, καὶ οἱ αἴροντες οὐκ ἀνέφερον, καὶ οἱ προσφέροντες τῷ στόματι αὐτῶν οὐ προσέφερον. ἀλλὰ πάντων ἦν τὰ πρόσωπα ἄνω βλέποντα.

3 καὶ εἶδον ἐλαυνόμενα πρόβατα, καὶ τὰ πρόβατα ἐστήκει: καὶ ἐπῆρεν ὁ ποιμὴν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ πατάξαι αὐτά, καὶ ἡ χεῖρ αὐτοῦ ἔστη ἄνω. καὶ ἀνέβλεψα ἐπὶ τὸν χεῖμαρρον τοῦ ποταμοῦ καὶ εἶδον ἐρίφους καὶ τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικείμενα τῷ ὕδατι καὶ μὴ πίνοντα. καὶ πάντα ὑπὸ θήξιν (θήξει,

ἄνθρωπε, ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπον αὐτῇ: μαίαν ζητῶ. καὶ ἀποκριθεῖσά μοι εἶπεν: ἐξ Ἰσραήλ; καὶ εἶπον αὐτῇ: ναί, κυρία. καὶ εἶπέν μοι: τίς ἐστὶν ἡ γεννήσασα ἐν τῇ σπηλαίῳ; καὶ εἶπον ἐγώ: ἡ μεμνηστευμένη μοι. καὶ εἶπέν μοι: οὐκ ἔστι σου γυνή; καὶ εἶπον αὐτῇ: Μαριάμ ἐστὶν καὶ ἐκκληρωσάμην αὐτὴν εἰς γυναῖκα, ἥτις ἀνετράφη εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων: καὶ οὐκ ἔστι μου γυνή, ἀλλὰ σύλληψιν ἔχει ἐκ πνεύματος ἁγίου. καὶ εἶπεν: εἶπέ μοι τὸ ἀληθές. καὶ εἶπον αὐτῇ: ἔλθε καὶ ἴδε. καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ.

2 καὶ ἔστη ἐν τῷ τόπῳ τοῦ σπηλαίου, καὶ ἦν νεφέλη ἐπισκιάζουσα ἐπὶ τὸ σπήλαιον: καὶ εἶπεν ἡ μαία: ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχὴ μου τῇ σήμερον ἡμέρα, ὅτι εἶδον καινὸν θέαμα καὶ παράδοξον: ὅτι σωτηρίον τῷ Ἰσραὴλ ἐγενήθη. καὶ παραχρῆμα ἡ νεφέλη ὑπεστέλλετο ἐκ τοῦ σπηλαίου, καὶ ἐφάνη φῶς μέγα ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν μὴ φέρειν. καὶ πρὸς ὀλίγον τὸ φῶς ἐκεῖνο ὑπεστέλλετο, ἕως ἐφάνη τὸ βρέφος (καὶ ἦλθεν) καὶ ἔλαβεν μασθὸν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας. (καὶ ἀνεβόησεν ἡ μαία: ὡς μεγάλη ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι εἶδον τὸ καινὸν θέαμα τοῦτο.)

3 καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ σπηλαίου ἡ μαία καὶ ἀπήντησεν Σαλώμην, καὶ εἶπεν αὐτῇ: Σαλώμη, Σαλώμη, καινὸν σοι ἔχω διηγήσασθαι θέαμα: παρθένος ἐγέννησεν, ὃ οὐ χωρεῖ φύσις ἀνθρωπίνη. καὶ εἶπεν Σαλώμη: ζῆ κύριος ὁ θεός, ἐὰν μὴ κατανοήσω (ἐὰν μὴ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς αὐτήν), οὐ μὴ πιστεύσω, ὅτι παρθένος ἐγέννησεν.

-20-

1 Καὶ εἰσῆλθεν Σαλώμη καὶ εἶπεν: Μαρία, σχημάτισον σεαυτήν: οὐ γὰρ μικρὸς ἄγὼν περίκειται περὶ σοῦ. καὶ κατενόησεν αὐτήν. καὶ ἠλάλαξεν Σαλώμη καὶ ἐκράύγασε λέγουσα: οὐαὶ τῇ ἀνομίᾳ μου καὶ οὐαὶ τῇ ἀπιστίᾳ μου, ὅτι ἐξεπείρασά θεὸν ζῶντα: καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου ἐν πυρὶ φλέγεται (ἀποπίπτει).

2 καὶ ἔκλινεν τὰ γόνατα αὐτῆς Σαλώμη πρὸς τὸν δεσπότην λέγουσα: ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου, μνήσθητί μου, ὅτι σπέρμα εἰμὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ: μὴ παραδειγματίσης με τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἀλλὰ ἀπόδος μοι ἐμὴν ὀλοκληρίαν.

3 καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἔστη πρὸς Σαλώμην λέγων: Σαλώμη, Σαλώμη, ἐπήκουσε κύριος ὁ θεὸς τῆς δεήσεός σου: ἔγγισον πρὸς τὸ παιδίον καὶ βάστασον αὐτό, καὶ ἔσται σοι σωτηρία μεγάλη.

-21-

1 Καὶ ἰδοὺ Ἰωσήφ ἠτοιμάσθη ἐξελθεῖν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ θόρυβος ἐγένετο ἐν Βηθλεέμ. ἦλθαν γὰρ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν (ἐκ Περσίδος) λέγοντες: ποῦ ἔστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτόν.

2 καὶ ἀκούσας Ἡρώδης ἐταράχθη καὶ ἔπεμψεν ὑπηρέτας πρὸς τοὺς μάγους, καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἀνέκρινεν αὐτοὺς λέγων: ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται; οἱ δὲ εἶπον: ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας: οὕτως γὰρ γέγραπται. καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς καὶ ἀνέκρινε τοὺς μάγους λέγων αὐτοῖς: τί εἶδετε σημεῖον ἐπὶ τὸν γεννηθέντα βασιλέα; καὶ εἶπον οἱ μάγοι: εἶδομεν ἀστέρα παμμεγέθη λάμπαντα ἐν τοῖς ἀστροῖς τούτοις καὶ ἀμβλύνοντα αὐτοὺς τοῦ (μὴ) φαίνειν καὶ ἔγνωμεν, ὅτι βασιλεὺς ἐγεννήθη τῷ Ἰσραήλ: καὶ διὰ τοῦτο ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτόν. καὶ εἶπεν Ἡρώδης: πορευθέντες ἀκριβῶς ἐκζητήσατε περὶ τοῦ παιδίου: καὶ ἐπὶ εὐρηται, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτόν.

3 καὶ ἐξῆλθον οἱ μάγοι, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτῶν, ἕως οὗ ἐλθὼν ἔστη εἰς τὸ σπήλαιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδίου. καὶ ἰδόντες αὐτὸ οἱ μάγοι μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας προσεκύνησαν αὐτὸ καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῶν δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. καὶ χρηματισθέντες ὑπὸ ἀγίου ἀγγέλου (μὴ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πρὸς Ἡρώδη) δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

-22-

1 Γνοὺς δὲ ὁ Ἡρώδης, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ὀργισθεὶς ἔπεμψεν τοὺς φονευτὰς κελεύσας αὐτοῖς ἀνελεῖν τὰ βρέφη ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω.

2 ἀκούσασα δὲ Μαριάμ, ὅτι τὰ βρέφη ἀναιροῦνται, φοβηθεῖσα ἔλαβεν τὸ παιδίον μετὰ Ἰωσήφ καὶ ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον, καθὼς ἐχρηματίσθη αὐτοῖς.

3 ἡ δὲ Ἐλισάβετ λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην ἀνέβη εἰς τὴν ὄρεινὴν καὶ περιεβλέπετο, ποῦ αὐτὸν ἀποκρύψει: καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἀποκρυβῆς. τότε στενάξασα λέγει: ὄρος, ὄρος, δέξαι μητέρα μετὰ τέκνου. οὐ γὰρ ἠδύνατο πορεύεσθαι. καὶ παραχρῆμα ἐδιχάσθη τὸ ὄρος καὶ ἐδέξατο αὐτήν. καὶ ἦν τὸ ὄρος ἐκεῖνο διαφαίνον αὐτοῖς καὶ ἄγγελος κυρίου ὀδηγῶν αὐτούς.

δὲ εἶπεν αὐτοῖς: ἐγὼ λειτουργὸς ὑπάρχω κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ παρεδρεύω τῷ ναῷ αὐτοῦ καὶ οὐ γινώσκω, ποῦ ἔστιν ὁ υἱός μου.

2 οἱ δὲ ὑπηρέται πορευθέντες ἀνήγγειλαν τῷ Ἡρώδῃ. καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ἡρώδης ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς Σαχαρίαν λέγων: εἰπέ μοι τὸ ἀληθές, ποῦ ἔστιν ὁ υἱός σου: οἶδας γάρ, ὅτι τὸ αἷμά σου ὑπὸ τὴν χεῖρά μου ἔστιν. οἱ δὲ ὑπηρέται ἀπήλθον καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Σαχαρίᾳ ταῦτα.

3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Σαχαρίας: εἶπατε τῷ Ἡρώδῃ: εἰ καὶ τὸ αἷμά μου ἐκχέεις, τὸ πνεῦμά μου ὁ δεσπότης λήψεται, πλὴν ὅτι ἀθῶν αἷμα ἐκχύνεις παρὰ τὰ πρόθυρα τοῦ ναοῦ κυρίου. οὐ γάρ γινώσκω, ποῦ ἔστιν ὁ υἱός μου. καὶ περὶ τὸ διάφαιμα ἐφονεύθη Σαχαρίας. καὶ οὐκ ἤδεισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πῶς ἐφονεύθη.

-24-

1 Ἀλλὰ τῇ ὥρᾳ τοῦ ἀσπασμοῦ ἀπήλθον οἱ ἱερεῖς, καὶ οὐκ ἀπήντησεν αὐτοῖς ὁ Σαχαρίας κατὰ τὸ εἰωθός, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς προσδοκῶντες τὸν Σαχαρίαν τοῦ ἀσπάσασθαι αὐτὸν ἐν εὐχαίς καὶ δοξάσαι τὸν θεόν.

2 χρονίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐφοβήθησαν ἅπαντες. ἀποτολμήσας δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν εἰσῆλθεν καὶ εἶδεν παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου αἷμα πεπηγός. καὶ ἰδὸν φωνὴ λέγουσα: Σαχαρίας πεφόνευται καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ αἷμα αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ ἔκδικος αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀκούσας τὸν λόγον τούτον ἐφοβήθη καὶ ἐλθὼν ἀνήγγειλε τοῖς ἱερεῦσιν, ἃ εἶδεν καὶ ἤκουσεν.

3 καὶ τολμήσαντες εἰσῆλθον καὶ εἶδον τὸ γεγονός. καὶ τὰ δὲ φατνώματα τοῦ ναοῦ ὀλόλυξαν, καὶ αὐτοὶ διεσχίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ οὐχ εὔρον, ἀλλ' εὔρον τὸ αἷμα αὐτοῦ ὡσεὶ λίθον γεγεννημένον. ἐξελθόντες δὲ ἀνήγγειλαν τῷ λαῷ ὅτι Σαχαρίας πεφόνευται. καὶ ἤκουσαν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἐπένθησαν αὐτὸν τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

4 μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐβουλεύσαντο οἱ ἱερεῖς, τίνα ἀναστήσωσιν εἰς τὸν τόπον Σαχαρίου, καὶ ἔβαλον κλήρους: καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Συμεῶνα. αὐτὸς γάρ ἦν χρηματισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν ἴδῃ τὸν χριστὸν κυρίου (ἐν σαρκί).

γενομένου, ὅτε ἐτελεύτησεν Ἡρώδης, συνέστειλλεν ἑαυτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕως παύσεται ὁ θόρυβος; δοξάσω δὲ τὸν δεσπότην τὸν δόντα μοι τὴν σοφίαν τοῦ γράψαι τὴν ἱστορίαν ταύτην. καὶ ἔσται ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων τὸν κύριον, ἀμήν.)

ΓΕΝΕΣΙΣ ΜΑΡΙΑΣ, ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΑΚΩΒ.

Εἰρήνη τῷ γράψαντι καὶ τῷ ἀναγινώσκοντι.

Go to the [Chronological List](#) of all Early Christian Writings

Please [buy the CD](#) to support the site, view it without ads, and get bonus stuff!

[Early Christian Writings](#) is copyright © 2001-2015 Peter Kirby <[E-Mail](#)>.

1,3 ezi 0 **MLA**
Style
Follow [@mrpeterkirby](#)

Kirby, Peter. "Infancy Gospel of James." *Early Christian Writings*. 2015. 23 June 2015 <<http://www.earlychristianwritings.com/text/infancyjames-greek.html>>.

